

KURYER LITEWSKI

w Wilnie w Poniedziałek dnia 20 Lipca v. s. 1825 roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Ostatnia data gazet sanktpetersburskich jest dnia 11 lipca.

Przez najwyższy dyplomata, datowany w Gruzynie d. 27 czerwca, rzeczywisty radca stanu, *Katakazi*, gubernator cywilny *Bessarabii*, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu ś. *Włodzimierza* 2giey klasy.

Radcy honorowi, *Sosnowski*, kontroler komitetu ekonomicznego osad wojskowych i *Pastuchow*, podskarbi tegoż komitetu, nayłaskawiey podniesieni do rangi 8mej klasy.

Przy nayłaskawszem zupełnem uwolnieniu od służby, na własną prośbę, dla wieku podeszłego i chorowitego stanu, w nagrodę służenia więcej lat 40stu, otrzymali w pensjach dożywoćnich; pobierane dotąd na rok: radca honorowy *Żydiejew* po 375, radca honorowy *Bohdanow* po 200, i sekretarz kolegialny *Djakonow* po 150 rubli.

Radca dworu, *Mołczanow*, otrzymał rozkaz sprawować obowiązek ober-sekretarza w 2gim oddziale 5go departamentu Rządzącego Senatu z pensją etatową.

Hrabia *Mędem*, aktuariusz collegium państwa spraw zagranicznych, mianowany radcą honorowym.

CESARZ JEGOMOŚĆ, na podanie NAYJAŚNIEYSZEY CESARZOWEY JEYMOŚCI *MARYI*, d. 15 maja, raczył potwierdzić przełożenie Rady Opiekuńczej sanktpetersburskiej, termin 24letniej pożyczki rozciągnąć i do summ w srebrze, na tychże zasadach, jakie są względem pożyczki w assygnatach, wydając na duszę rewizyjną w tych gubernijach, gdzie daje się po 200 r. ass., srebrem dawać po 50 rubli, a gdzie po 150 r. ass., tam po 40 rubli srebrem, z ponowieniem dawniejszego prawidła, ażeby kopije świadectw na majątki, dane w ewikocy na pożyczkę tego rodzaju, nie były wydawane w celu dania na ewikocyą w podradach. Na te pożyczki będzie miała kassa w gotowości zawsze 50,000 srebrem.

CESARZ JEGOMOŚĆ, d. 29 maja r. t., na podaniem przełożeniu Głównego Naczelnika osad wojskowych, Jenerała artylleryi, Hrabiego *Arakczajewa*, o zamknięciu rachunków z roku ostatniego, z przyłączeniem kwitu od Kontroli Państwa Komitetowi osad wydanego, raczył nayłaskawiey własną ręką napisać: „Oświadczam szczere ME podziękowanie Naczelnikowi Głównemu osad wojskowych.

Radca dworu, *Wistinghausen*, dyrektor papierni Cesarskiej w Petersburgu, otrzymał dziesięcioletni przywilej, na zaprowadzenie w prywatnych fabrykach, dwóch machin do robienia papieru, jednej z nieskończonym sitkiem na nieskończony podkładce sukienney; w drugiej używają się formy, na miejscu sitka, na tańcach nieskończonych z podkładką także sukienneą.

P. Berd, urzędnik górniczy rangi 7mej klasy, otrzymał roczletni przywilej, na sposób, w Rosyji nieużywany dotąd, warzenia cukru, przez użycie pary w przestrzeni czczości (in vacuo), z wielką oszczędnością w porównaniu do sposobów dawniejszych.

Przez Naywyższe Ukazy nayłaskawiey mianowani kawalerami orderów:

D. 31 maja w Warszawie: Chorąży *Hermann*, assesor sądu ziemskiego makarjewskiego, ś. *Anny* 3oiey klasy.

D. 1 czerwca w Warszawie. Assesor kolegialny *Katasznikow*, członek komitetu budowniczego w uniwersytecie kazańskim, śtey *Anny* 2giey klasy.

D. 18 czerwca w Warszawie. Chorąży półku kawalergardów, *Frezer*, rangi 9tey klasy; audytor trygady wzorowey artylleryi *Skorikow*, dozorca lazaretu gwardyi finlandzkiej *Nikołajew*, i chorąży artylleryi czwartey części kompanii Nru 11 przy półku pomienionym *Jegorow*, ś. *Anny* 3oiey klasy.

Półkownik *Jermolajew*, dawniey dowodzący wzorowym półkiem karabinierów, udarowany brylantowanemi znakami orderu śtey *Anny* 2giey klasy.

D. 19 czerwca na Kamiennym-Ostrowie. Na podanie JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA JEGOMOŚCI i WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTYNA PAWŁOWICZA kapitan odstawni *Łaszewski*, horodniczy kowelski, w nagrodę gorliwej i czynney służby, nayłaskawiey mianowany kawalerem orderu ś. *Anny* 2giey klasy.

D. 27 czerwca w Gruzynie. Na podanie JEGO CESARSKIEY WYSOKOŚCI CESARZEWICZA JEGOMOŚCI i WIELKIEGO XIĄŻĘCIA KONSTANTYNA PAWŁOWICZA, sekretarz Rządu gubernialnego wolińskiego, radca honorowy, *Hardiejońko*, i radca honorowy *Prokopowicz*, znajdujący się w kancelaryi Gubernatora Cywilnego wolińskiego, nayłaskawiey mianowani kawalerami orderu ś. *Anny* 3oiey klasy.

Rządzący Senat ogłosił ukazy okolne następujące.

1) D. 11 czerwca 1825, z Igo Departamentu, o urzędzeniu domow prętowych.

2) D. 15 czerwca 1825 r. z Igo Departamentu o sztrafie, jaki się ma uzyskiwać od kupców niezapisanych.

3) D. 16 czerwca 1825 r. z Igo Departamentu, o wydawaniu plakatnych pasportow żydom.

4) D. 19 czerwca 1825 r. z Igo Departamentu, o tém, iżby Zwierzchności gubernialne o odmianie granic powiatow uwiadamiali Sztab Główny JEGO CESARSKIEY MOŚCI.

5) D. 25 czerwca 1825 r. z Igo Departamentu, ogłaszający prawidła, o wypuszczeniu w dzierżawę domow trunkowych przedającym wódkę w gubernijach wielko-rosyjskich od roku 1826.

6) D. 30 czerwca 1825 r. z Igo Departamentu, o środkach do uzyskiwania pieniędzy za papier prosty, użyty zamiast herbowego.

7) D. 30 czerwca 1825 r. z Igo Departamentu o poddaniu szkoły ormiańskiej w Moskwie, pod główną zwierzchność Jenerała artylleryi Hrabiego *Arakczajewa*.

8) D. 30 czerwca 1825 r. z Igo Departamentu, względem rozchodow za osobnemi zaleceniami, które nie są objęte w rozkładzie powinności ziemskich.

KRÓLESTWO POLSKIE.

Warszawa dnia 24 lipca:

(z Kuryera Warszawskiego).

Ogłoszono Postanowienie Xcia. Namiestnika Królewskiego, wydane dnia 28 m. z., iż opłata wy-

wozowa, pobierana na rzecz skarbu Królestwa Polskiego, od spadków i innych majątków, własnością osób zagranicznych będących, a z kraju Królestwa Polskiego wyprowadzanych, względem poddanych N. Cesarza Austrii, zostaje zniesioną. Uchylenie tej opłaty ma miejsce nietylko we wszelkich nadal zdarzyło się mogących przypadkach, lecz oraz ściągają się do tych wszystkich, jakie do dnia 4 kwietnia r. b. wynikły, i w których opłata wywozowa jeszcze rzeczywiście i ostatecznie pobrana nie była.

W tych dniach odbywała się licytacja na piękną kolekcję monet i medalów srebrnych polskich. Dla ciekawych miłośników starożytności narodowych kładziemy kwoty, za jakie celniejsze sztuki tej kolekcji sprzedane zostały. Talar *Zygmunta Augusta* za zł. pol. 100. Talary *Stefana Batorygo* z r. 1582 za zł. 77 i z r. 1586 za zł. 60. Talary *Zygmunta III*, jeden na początku panowania bity, bardzo rzadki za zł. 160, drugi z roku 1630 za zł. 27. *Toruński* za zł. 30 i nakoniec z r. 1632 z napisem „Deus providebit” za zł. 42. Talar *Władysława IV* z r. 1642 za zł. 38. Talary *Jana Kazimierza*, *Gdański* z r. 1659 za zł. 20 i *Toruński* z r. 1659 za zł. 31. Medal *Koronacyjny Władysława IV* z napisem „honor virtutis praemium” za zł. 147. Medal *Jana Kazimierza* z napisem „prio obsequio” za zł. 150. Medal tegoż *Gdański* r. 1659 z napisem „causa Deo placuit” za zł. 100. Medal *Elekcyjny Michała Korybuta* za zł. 101. Medal *Jana III* z tarczą i napisem „Ingentibus ausis quo: monstrat iter” za zł. 109. Medal tegoż z popieraniem *Króla i Królowej* napis „Vivat Joannes tertius Defensor Christianorum” za zł. 160. Medal tegoż na uwolnienie *Wiednia* z dwoma orłami i napisem „nec luna duobus” za zł. 125. Medal tegoż na związek *Polski, Austrii i Wenecyi* z trzema orłami za zł. 125.

Pogodne poranki sprzyjają szukającym polepszenia zdrowia w Instytucie Warszawskim wód mineralnych sztucznych. Już przeszło 600 osób tego lata piło te wody, a spodziewać się należy jeszcze więcej, gdyż codziennie nietylko mieszkańcy stolicy, lecz obywatele z prowincyi polskich, a nawet z za granicę przybywają.

Ostatnią pocztą listy odebrane z *Gdańska*, donoszą, że cena zboża nie zmienia się, lecz na drzewo jest pokup.

Pod *Bydgoszczą* na przedmieściu *Grosiwo* umarł niedawno *Jan Jurkiewicz*, rybak, przeżywszy lat 115. Ci, co go błądzą znali, twierdzą, że nigdy nie chorował.

TURCYA.

Stambul dnia 17 czerwca.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Potwierdza się wiadomość o klęskach kapitana baszy. Między innymi okrętami utracił fregatę, na której się sam znajdował.

Wyjazd d. 30 maja Pana *Valmy*, adjutanta *Hrabiego Guillemintot*, posła francuzkiego, udającego się przez *Smyrnę* do *Napoli di Romania*, czyni niejako wrażenie w tutejszej stolicy.

Od granic *Tureckich* d. 2 lipca.

List z *Nauplia* pod d. 6 czerwca zawiera następującą odezwę wydaną d. 5 tegoż miesiąca przez wice-prezesa rządu greckiego *Ghicas Botasis*: „Czyżże Bóg jest potężniejszym nad Boga ojców naszych! Flota nieprzyjacielska pokazała się pod *Kavodoro*, zdaleka zagrażając wyspom *Idryi* i *Spezzyi*. Rząd grecki uznał potrzebę ściągnięcia wszystkich żołnierzy, znajdujących się w okolicy, aby zasłonił środkowe miejsca wolności greckiej. Owa flota, złożona ze 100 okrętów, mająca wojsko i zapasy wszelkiego rodzaju, została porażoną pod zaciętą bitwę w dniach 1 i 2 b. m. między *Kavodoro* i *Andros*. Ztrudnością *Topal* basza potrafił umknąć z 22 okrętami. Statki palne nasze zapaliły fregatę nieprzyjacielską i okręt admirałski, na którym się ostryżony kapitan basza tym razem nie znajdował. Inne okręty i fregata ścigane, wpadły na mieliznę przy brzegu *Syra* i *Tino*. Wię-

kszą część statków przewozowych zabrano i do *Idryi* tudzież *Spezzyi* zaprowadzono; szczątki floty tureckiej tulają się na Archipelagu, i wkrótce dostaną się w ręce nasze. Wczora połączyły się oba oddziały floty naszej, dla przecięcia odwrótu mahometanom, a ztąd wnosimy, iż flota nieprzyjacielska jest zupełnie zniszczoną.”

Okręt, który ze *Stambułu* zawinął do *Tryestu*, spotkał oddział floty greckiej, złożony z 45 okrętów, który, jak się zdawało, chociaż pora *Serwi* dostać się do okolic *Cerigo*. Tenże okręt donosi, iż twierdza *Missolungi*, lubo jeszcze oblężona od ludu przez turków, jest jednak w obronnym stanie, i zawsze odbiera dowóz wszelkich potrzeb nierzem pod zastoną 6 statków greckich, które tam krążą.

— Dnia 3. —

List z *Korfu* pod d. 21 czerwca 1 nosi, iż tam zawinęło kilka okrętów z *Kalamaiy*, *Napoli di Romania* i *Missolungi*. Przywiózły wiadomość z tamecznych okolic, dochodzącą do dnia 18 czerwca. Admirat *Miaulis* połączywszy się pod *Suda* z admirałem *Sachtury*, uderzył na flotę kapitana baszy, która się tam schroniła, i znowu spalił jej 5 większych okrętów. *Miaulis* wyraża w raporcie swoim do rządu greckiego, iż na nadzieję, że za dwa miesiące żaden okręt turecki nie potrafi oprzeć się grekom. Ważniejszymi są wiadomości z okolic *Salona* od jenerała greckiego *Goura*, ogłoszone w *Napoli di Romania*. Jenerał ten po krwawej bitwie d. 8 czerwca przymusił do poddania się *Pliassa* baszę, który w 6000 wojska osadził *Salona*, i miał przecięty dowóz żywności. *Pliassa* basza, dowodzący oddziałem wojska *Seraskiera Reszyda* baszy, od czasu przybycia swego do *Talona*, cierpiał naywiększy niedostatek potrzeb wojennych i żywności. *Goura* uznał jednak zawartą z nim kapitulacją za nieważną, z powodu, iż turcy wbrew przyrzeczeniu, zamordowali jeńców greckich, których wzięli wchodząc do *Salona*. Kazał wyciąć wszystkich turków, zabranych w niewolę w *Salona*. Wiadomości te są uważane w *Napoli di Romania* za niewątpliwie, a niektóre listy dodają, iż wojsko *Seraskiera* pod *Missolungi* doznaje także braku żywności, i wkrótce zapewne będzie musiało wracać, ile że *Goura* po odzyskaniu *Salona*, ruszył natychmiast ku *Xeromero* i stoi w tyle *Seraskiera*. *Ibrahim* basza, zajmujący *Navarino*, posunął się do *Arkadyi*; lecz podług naywiększych doniesień, jest w *Nissi* ze wszystkich stron otoczony przez greków. Powyższe wiadomości z *Salona* potwierdza *Kronika Greccka* pod d. 16 czerwca, wychodząca w *Missolungi*. *Ambas* basza i *Mustafa Bey*, dowodzący wojskiem ciągnącym z *Zeytuni* i *Salona*, dnia 11 maja już przysposobili się do uderzenia, ale przedził ich jenerał *Goura*, pokonał i do ucieczki przymusił. Naywięcej ucierpiali w bitwie d. 13 maja pod *Caprine*, w której ze strony greków, poległ także jenerał *Konstanty Bazil*.

AUSTRYA.

Wiedeń dnia 9 lipca.
(z *Gazety Warszawskiej*.)

Arcy-Xiężna Klementyna, małżonka *Xięcia Salerno*, przybyła d. 5 b. m. do zamka letniego *Schönbrunn*.

Dostrzegacz Austriacki umieścił z *Gazety Idryjskiej Przyjaciela Praw*, dochodzący do dnia 23 maja, wiadomości o wypadkach, które poprzedziły kapitulację *Nawaryna*. Zgadzają się z ogłoszonymi dawniej doniesieniami w tej mierze. Ostatni numer wspomnioney gazety z d. 23 marca namienia o klęskach, jakich Grecy d. 17 tegoż miesiąca doznali pod *Salona*. Nie donosi jednak o kapitulacji *Nawaryna*, o której d. 23 maja musiano wiedzieć w *Idryi*, dla tego zapewne, aby nie okazać skwapliwości w ogłoszeniu tak smutnego dla powstańców zdarzenia.

Dostrzegacz Austriacki zawiera szczegółowy raport *Majora Bundiera*, dowódcy *C. K. gąlioty Arthusa*, o wypadkach zaszłych w nocy z

dnia 12 na 13 maja pod *Modon*, i o poddaniu się *Nawarynu*, w skutku kapitulacji zawartej d. 18 maja między *Ahmedem Effendim*, zastępcą *Ibrahima* Baszy, i 3ma deputowanemi osady greckiej. Rzeczona kapitulacja jest w osnowie następująca:

Artykuł 1) Osada *Nawarynu* wyda twierdzę ze wszystkimi działami, potrzebami wojennymi i żywnością, wyznaczonemu do jej odebrania dowódcy Egipskiemu, a to w dniu, kiedy statki Europejskie będą przysposobione do zabrania wojska greckiego. Art. 2) Osada weźmie z sobą ruchomości, będące jej własnością i broń złoży. Art. 3) Osada wsądzie na okręty kupieckie Austriackie i Angielskie, i będzie przewieziona do *Kalamaty*. Art. 4) Dowódca galioty Austriackiej *Arthusa* i galioty francuzkiej *Amaranthe*, które teraz stoją na kotwicy w porcie *Modon*, mają być przesunięci, aby towarzyszyli osadzie z *Nawarynu* do *Kalamaty*, dla zasłonięcia jej od wszelkiej nieprzyjemności. Art. 5) Strzelanie z obu stron ma natychmiast ustać. Wojsko Egipskie wszedłszy d. 23 maja do twierdzy *Nawaryno* znalazło tam 5 dział 36ściofuntowych żelaznych, 2 działa 24funtowe spiżowe, z których jedno nie jest żdatne do użycia, 7 dział 18funtowych spiżowych, 1 dział 16funtowe żelazne, 3 działa 18funtowe spiżowe, 2 działa 12funtowe żelazne, 6 dział 12stofuntowych spiżowych, z których jedno niezdatne do użycia, 1 dział 6stofuntowe spiżowe, 8 dział 6ściofuntowych żelaznych, z których jedno niezdatne do użycia, 5 dział 6ściofuntowych spiżowych, ogółem 46 dział, 8 moździerzy spiżowych, z których jeden niezdatny do użycia; 62 baryłek prochu, 32 pak ładunków karabinowych, 2500 kul działowych różnego kalibru, 150 bomb, 51 sztab ołowiu, 1100 sztuk karabinów rozmaitych, między któremi jest kilka europejskich z bagnetami, 600 pistoletów, 120 pałaszów, żywności, jako to: sucharów, mąki, leguminy, oliwy i ryb solonych blisko na miesiąc, i wody na dni 14. *Ibrahim* Basza pisał następujący list do C. K. Majora *Bandiera*, dowódcy galioty *Arthusa*: „W obozie pod *Nawaryno* d. 1 Szwali roku Egiry 1240 (19 maja 1825) Mości Panie dowódcu Osady *Nawarynu*, która w tej chwili kapitulowała, obawia się, aby udając się lądem do miejsca swego przeznaczenia, nie była napastowaną od wojska tureckiego; żąda więc, aby ją morzem przewieziono do *Kalamaty*. Pozwoliłem na to, i dla zasłonięcia jej także od floty tureckiej, upraszam W Pana, abyś podług zyczenia jej, towarzyszył jej do *Kalamaty*. Czyniąc W Pan tę przysługę ludzkości, zobowiążesz mnie osobliwie. Mam zaszczyt pozdrowić W Pana.”

(podpisano) *Ibrahim* Basza.

— Dnia 12. —

Xiążę Szwedzki *Gustaw* został mianowany podpułkownikiem ułanów Cesarskich, i wkrótce ma przybyć do tutejszej stolicy.

Podług wykazu, ogłoszonego przez dyrekcją uprzywilejowanego banku narodowego, przy końcu roku 1824 było w biegu papierów wykupnych i antycypacyjnych za 173 milionów 368,552 złotych ryńskich; do d. 30 czerwca r. b. spalono ich lub do spalenia przysposobiono za 24 milionów 47 739 takichże złotych, a zatem pozostało jeszcze d. 1 lipca 1825 w biegu wspomnianych papierów za 149 milionów 520 813 złotych ryńskich.

List z *Weichselberga*, 6 1/2 mile od *Laybach*, donosi, iż tam d. 22 czerwca o godzinie 10tej wieczorem, po kilkodziowym deszczu i zaraz po wielkiej burzy, dało się użuć mocne trzęsienie ziemi.

WŁOCHY.

Od granic włoskich dnia 30 czerwca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Słychać, iż od czasu pobytu N. Cesarza Jmci Austriackiego we Włoszech, podano przeszło 20 000 prośb temu Monarsze. W *Medyolanis* podano ich blisko 900.

List z *Rzymu* donosi, iż publiczność tameczna nie jeszcze dokładnego nie wie o tajnym towarzystwie, którego blisko 18 członków od 2 tygodni uwięziono. Rozmaite są w tej mierze domysły. Jedni mówią, iż spisek miał wybuchnąć podczas uczty, danej przez posła francuzkiego w *Villa Medici*; drudzy twierdzą, iż jeszcze okropniejsze miano zamiary, i że dlatego wzmożono straż szwajcarów w pałacu papieżkim. Widac oczywiście bażeczność tych pogłosek. Xiążę *Spada* jest uwięziony w zamku s. *Aniolo*, w tych samych pokojach, w których dawniej siedział *Cagliostro*. Inni są osadzeni w zwyczajnych więzieniach. Sędzia kryminalny *Leggieri* kieruje badaniami. Słychać, iż zabójca *Targhini*, otrzymawszy obietnicę zmniejszenia kary, wydał po zwycięstwie części zbrodniarzy, których uwięziono. Nastąpiły także uwięzienia w prowincjach, zwłaszcza w *Pesaro*, *Forli* i *Senigaglia*. W *Pesaro* uwięziono między innymi 10 żołnierzy z gwardyi prowincjonalnej i 6 żandarmów czyli karabinierów z kilku podoficerami. Ostatnich posłano do *Fano* pod pozorem eskortowania zbrodniarzy, z któremi ich razem w tamecznym zamku osadzono. W reszcie uwięziono kilku urzędników, właścicieli wsi lub domów i t. d.

Tryest d. 2 lipca.

(z *Gazety Börsen Halle*).

Listy prywatne z *Korsu* pod d. 19 czerwca zapewniają, że *Gouras* zdobył zwowu *Salonę* i wszystkich tam znajdujących się turków w pień wyciął.

Liwna d. 3 lipca.

(z teyże gazety)

(List do jednego z najpierwszych bankierów w *Paryżu*). Następujące wiadomości pochodzą z niewątpliwego źródła i mogą być uważane za urzędowe: grecy odnieśli świetne zwycięstwo w Grecyi wschodniej. Wojsko tureckie podzielone było na trzy korpusy. Pierwszy pod *Amplane* przez walecznego *Gouras* został pobity i do szczytu zniszczony. Dowódcę i wielu oficerów tureckich zabrano w niewolę, reszta pobita lub w rossypkę poszła. Drugi korpus, opasany i oblężony w starej twierdzy *Salona*, będzie musiał oddać się na łaskę. Trzeci korpus pobity, rozpierchnął i częścią ratował się ucieczką do *Negrepontu*. *Ibrahim* basza, który mehabnie posunął się do *Arkadyi*, w okręgu *Messeńskim* został opasany i powszechnie rozumieją, że się nie będzie mógł z tamąd wydobyć.

ANGLIA.

London dnia 6 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*).

Onegdaj dał Król Jmć świetną wieszercę w pałacu *St. James*, pierwszy raz po jego odbudowaniu. Od lat 23 nie dano tam żadnego festynu. Liczba gości wynosiła 500 z wyższych stanów i znakomitszych osób; zjechali się o 10tej godzinie. Bal rozpoczął się o 11stey, a wieszercza o 1wszey. Niektóre stoły zastawiono samem złotem; na jednym z nich widziano 26 złotych półmisków; na innym takiż półmisek, który niegdyś (roku 1588) zdobyty został na okręcie admirałskim floty hiszpańskiej.

Xiążę *Susse* pojednał się z Królem Jmci i Xięciem *York*, i niedawno pokazał się z niemi i Xięciem *Kambridge* publicznie.

Xiążę *Northumberland* powrócił d. 2 b. m z małżonką swoją z *Paryża* do tutejszej stolicy.

Coraz więcej włościan wynosi się z *Szkocyi*, albowiem posiadacze znacznych włości zamieniają pola dzierżawione chłopom na paszę dla owiec, co im większy obiecuje dochód, ze względu, iż cena wełny podniosła się.

Od d. 1 stycznia 1824 do 31 stycznia r. b. 1825 utworzyło się w Anglii 160 nowych towarzystw, których akcyje w liczbie 1,915,530 wyno-

szą kapitał 124 milionów 176,200 funt. szterl. (4967 milionów 48,000 zł. pol.).

Gazety północno-amerykańskie pod d. 18 czerwca donoszą, iż na warsztatach w Nowym-Yorku budują dwie 64rodziałowe fregaty dla rządu greckiego, które za 9 miesięcy mają być skończone. Postują grekom nietylko do odnoszenia zwycięstw w bitwach morskich, lecz oraz do zapewnienia żywnych ich wysp, a zewsząd otwartych, od napadów tureckich.

Ci, którzy niedawno z Indyy Wschodnich powrócili, wystawiają smutny obraz niechęci tamecznych mieszkańców krajowych ku rządowi kompanii. Jedna z tutejszych gazet pisze w tej mierze co następuje: „Naywiększa niechęć panuje w północnych prowincjach, które stękają pod uciążliwym systematem, wprowadzonym przez Lorda Cornwallis. Tameczni spokojni mieszkańcy do tego teraz przywiedzeni zostali, iż chcą wspólnie działać z naszymi holdownikami i sąsiedzkimi krajami dla wypędzenia nas. Obawiać się trzeba, aby następczający się teraz pory nie użyli do uskuteczenia tego zamysłu. Zagęściło się zbiegostwo w piechocie wojska Bengalskiego, złożony z krajowców.”

Izba Wyższa. Dnia 4 b. m. Hrabia Harrowby zdał imieniem kommissyji sprawę o teraźniejszym stanie Irlandyi. Lord Darnley oświadczył, iż sprawiedliwe urządzenie interesu katolików, potrafi skutecznie uspokoić tę prowincję. Ubolewał nad przeciwnym zdaniem Hrabiego Livorpool.

Izba Niższa. Dnia 5 b. m. Pan Baring zapytał się ministra Canning, dla czego dotąd nie przedstawiono Królowi Jmci Pana Lampriere, posła związkowych krajów nad rzeką la Plata? Odpowiedział minister, iż to pochodzi ztąd, że wspomniany poseł jest także przeznaczony do piastowania tegoż samego urzędu przy dworze francuzkim. Anglija może domagać się utrzymywania posła przy niej samej, a kiedy z nowymi rzeczami pospolitemi obchodzi się z taką względnością, jak z naydawniejszymi krajami europejskimi, wspomniane rzeczypospolite nie mogą się zapewne użalać. Anglia tylko zupełnie ma siebie samą na uwadze w stosunkach z nowymi krajami.

Mieszkańcy Hayti oburzeni są na rząd kolumbijski, za to, że niechciał z niemi wchodzić w żadne układy.

Londyn dnia 12 lipca.

(z *Korrespondenta Hamburskiego*.)

Podług gazety *Globe* poseł portugalski przy dworze naszym, uczynił przełożenie, ażeby Lordowi *Cochrane*, stosownie do dawniejszej odezwy Królewskiej, zabroniono nadal zostawać w służbie brazylijskiej. Sądzą tu powszechnie, że admirał *Cochrane* niewywiesi swej bandery.

Znakomity tutejszy urzędnik odebrał polecenie od rządu, przedsięwziąć podróż do Niemiec, Austrii i Polski (ale nie na północ Europy jak jest w niektórych gazetach) dla powzięcia jak naydokładniejszych wiadomości o stanie rolnictwa.

Na obu teatrach narodowych grają teraz sztukę pod tytułem koronacya Karola X.

W *Livorpool* d. 19 spuszczoney będzie z warstatu okręt parowy o 150 beczkach, przeznaczony dla Kolumbii.

FRANCYA.

Paryż dnia 8 lipca.

(z *Gazety Warszawskiej*.)

Wczoraj na giełdzie tutejszemy pierwszy raz przedawano obligacye na pożyczkę dla rządów meksykańskiego i kolumbijskiego.

Przybyli tu trzy synowie pewnego Bojara Wołoskiego, i uczyć się będą na pensyi u Pana *Lemoine*. Donoszą z Wołoszczyzny, iż kilku innych Bojarów chce pójść za tym przykładem, gdyż w *Bukarescie*, niemasz sposobu dawania nauk młodzieży; teraźniejszy bowiem *Hospodar* zabrał wszystkie dochody, przeznaczone na utrzymywanie profesorów. W *Bukarescie* pozostały tylko same mury szkół publicznych.

— Dnia 9 —

Statek pocztowy *Montano* zawinął do *Haore* i przywiózł gazety z *Nowego-Yorku* pod d. 4 czerwca, które donoszą, iż kongres w *Buenos-Ayres* gorliwie i zgodnie pracuje. W prowincyi *Entre-Rios* uczyniono przysposobienia do odparcia napadu wojska Brazylijskiego, które się zebrało w *Monte-Video*. Ogłoszono konstytucyą prowincyi *San Salvador*, należącej do związku; wyrażono w tej konstytucyi, iż religia katolicka jest religiją krajową, a wszystkie inne religie są zakazane.

— Dnia 10. —

Kommissya trudniąca się wystawieniem pomnika dla tak nazwanych męczenników pod *Quilbaron*, odprawiła dnia 27 czerwca posiedzenie, na którym Xiądz *des Hayes*, wróciwszy niedawno z *Rzymu*, złożył *Breve* Papieżkie, nadające odpust wszystkim, którzy odwiedzać będą kaplicę przy tym pomniku. Członkowie wspomnioney kommissyji na ogólnem zgromadzeniu swoim, wydała wkrótce ostateczne rozporządzenia.

Rozeszła się na giełdzie tutejszemy pogłoska, że listy odebrane z Marsylii, donoszą o przybyciu tam dwóch okrętów z *Alexandryi* w *Egipcie*, na których przywieziono wiadomość, że w kraju tym powietrze grassuje.

W *Paryżu* utworzył się Instytut dla uczniów muzyki kościelney, w którym młodzieńcy, mający głos piękny, wszelkie potrzebne nauki brać będą i mają zapewniony dostateczny fundusz na przyszłość.

Paryż dnia 13 lipca.

(z *Gazety Börsen Halle*.)

Dzisiaj przydował Król Jmci na radzie w *St. Cloud*.

Hrabia *Boissi* ustępuje z poselstwa we *Florenicy*, a jego miejsce zajmuje sekretarz poselstwa *Lamartine* (poeta), który dotąd zostawał przy poselstwie w *Neapolu*.

Gazeta *Courier français* wyraża, „Gazeta *Etoile* uznała potrzebę zaprzeczyć pogłosce, która na giełdzie uczyniła wrażenie; jednakowoż sama wyznać musi, że oba obozy pod *Perpignan* i *Bajona*, już stanęły.

W *Barcellonie* oczekują powiększenia wojsk francuzkich, znajduje się tam wiele naszych wojennych okrętów.

Do składki towarzystwa moralności chrześcijańskiej weszło: dla komitetu sierot 500 fr. od *Delfina*, 500 fr. od *Xiężny Berry*, 200 fr. od *Xiężcia* i *Xiężny Orleańskiej*; dla powszechnego komitetu Dobroczyńności 500 fr. od *Delfina*.

Gazeta nadworna neapolitańska wyraża: że przeszłego roku liczba kupieckich okrętów powiększyła się 165cią.

Gazeta *Etoile* umieściła pomiędzy rozmaitościami, pogłoskę rozniesioną przez greków, iż oni zapraszali pewnego Xiążęcia europejskiego na Króla.

W gazecie, wychodzącej w *Missolungi*, niedawno z godłem z *Shakspeare* wziętem: „Wiecej rzeczy jest między ziemią i niebem, aniżeli kiedy wazsa filozofia wystawić sobie mogła“ umieszczony był artykuł, zaczynający się od opowiadania, iż d. 29 kwietnia (w obłęźnym) *Anatolico* cierpiano niedostatek wody, gdy z niewiadomych przyczyn za miastem leżący obwarowany wodociąg opuszczono. Pragnący chociaż nieznośne pragnienie ugasić i nad swe spodziewanie, zamiast słodką znalazł wodę. Inni poszli za jego przykładem i znaleźli doświadczenie stwierdzone tak, iż wszyscy w wodę się opatrzyli. Potem wyraża daley. Wniesiono więc, że ta woda sprowadzona była z ogromnych rzek, wpadających w tej okolicy do morza, która pędzona wiatrem północnym jako leysza na powierzchni została. Cokolwiek bądź *Anatolico* cierpiało niedostatek wody, którą Bóg im zesłał.

Onegdaj w odnowionym kościele *Sorbony* obchodzono fest *Serca Jezusowego* z wielką uroczystością, na której Xiądz *Rohan* par, jeneralny wikaryusz, miał mszę śpiewaną i nieszpory. W kościele zawieszono znowu portret fundatora tego miejsca kardynała *Richelieu*.

DODATEK.

Wilno dnia 20 Lipca r. s. 1825 Roku.

FRANCYA.

Jak w wielu innych miejscach, tak i w Lyonie, jest teraz mnóstwo chorujących na ospę: osobliwie ludzi młodych od lat 20 do 25ciu.

Gazeta *J. de Paris* donosiła wczora z *Perpignan*, że mocno mówią o założeniu tam obozu obserwacyjnego.

Monitor donosi z *Madrytu*, iż Król od powrotu swego z *Aranjuez* nie dawał nikomu prywatnego wysłuchania; co, jak rzecz nadzwyczajna, stało się powodem do różnych domysłów.

Gazeta *Etoile* donosi z *Madrytu* pod d. 5o, że rząd, czynnie zajmujący się siedzeniem postępowania oficerów, z *Peru* przybyłych, zaprzestał tego działania.

Onegday odprawiła się rada ministrów, na którą wezwano 12stu członków rady handlowej.

HISZPANIA.

Madryt d. 30 czerwca

(z *Korrespondenta Warszawskiego*).

Słychać tu, że gabinet londyński, przyjmuje ze szczególniejszą powolnością wszystkie propozycje, ze strony posła naszego w Londynie *P. Los-Rios*, czynione. W przeciągu 5 dni, przybyło tu trzech nadzwyczajnych gońców z Londynu, z depeszami, dotyczącymi się interesów pieniężnych, do załatwienia których *P. Ribacoba* jest upoważniony.

W górach *Sierra de Francia*, niedaleko od *Ciudad Rodrigo*, pokazal się oddział konstytucjonistów, których w *Portugali* uzbrojono. Wysłano na ich poskromienie wojsko z *Valladolid*.

— Dnia 1 lipca. —

Ministrem wojny mianowany został margrabia *Zambrano*; był on paziem u dworu *Karola IV*, a później kapitanem jazdy. Urząd ministra wojny przyjął pod tym jedynie warunkiem, że zastawionym będzie przy osobnym dowództwie jazdy gwardyi królewskiej. Po uzyskaniu nominacyi, kazał zebrać się wojsku swego dowództwa, i miał do niego przemowę; w której wyraził: że w nowych obowiązkach swoich, nie przyczyni się nigdy do tego, ażeby w ozemkolwiek władza królewska zmieniona lub ograniczona byż miała, etc.

Terazniejszy gubernator *Madrytu*, generał *Pezuela*, nie wezwał na dniu 22 czerwca oficerów z korpusu ochotników królewskich na pokoje, do ucałowania ręki królewskiej, co zawsze poprzednicy jego czynić mieli zwyczaj. Król, wynagradzając to, dał nazajutrz wysłuchanie oficerom rzezonego korpusu, w którym oświadczył im publicznie zadowolenie swoje z ich postępowania. Korzystając z tego usposobienia Monarchy, stronnicy exaltowanych, upraszali Króla o przywrócenie generała *Aimerich*, co jednak odmówionem zostało. Nie przestając na tém, poważyli się następnie przedłożyć potrzebę zmiany terazniejszego składu ministrów, i mówią, że przedstawili nawet listę kandydatów, którzy mają byż następujący: *P. Corpas* terazniejszy poseł w *Szwajcaryi*, na ministra interesów zagranicznych; *P. Erro* na ministra skarbu; *P. Garcia de la Torre* na ministra sprawiedliwości, admirał *Villa Vincencio* na ministra marynarki.

NIDERLANDY.

Bruzella dnia 15 lipca.

(z *Gaz. Hamb. Börsen Halle*)

Zawczora miasto dało na tutejszym ratuszu dla rodziny królewskiej ucztę. Król Jmé przed wieczerzą oddalił się, wymawiając się potrzebnem staraniem około zdrowia.

W poniedziałek poseł pruski da w *Vauxhallu* okazałą ucztę.

N. Pan upoważnił miejscowe urzędy 342ch miast i gmin tych prowincyi, do wybierania podatku od psów. Wynosi on, rachując jedno w drugie, 15 złotych hol; od charta, 2 do 3 od innych psów. W *Bruzelli* psy użyte do wożenia wolne są od opłaty.

Od dnia 9go, dla emulacyi z miastem *Harlem*, wystawione są i w mieście francuzkiem *Douay* plody przemysłu.

N. Pan raczył mianować pierwszego porucznika inżynierów, *G. Dandelina*, profesorem nadzwyczajnym górnictwa w uniwersytecie leodyjskim.

Jedna z gazet donosi, że pewne osoby, które nie dawno w bliskości *Charleroi*, w celu potajemnie uczenia młodzieży, osiadły, wielu młodych ludzi do siebie pociągnęły, a nawet zakupiły sobie ziemie w tym kantonie. Gdy rząd o tém dowiedział się, wnet im obwieścić kazał, ażeby natychmiast zakupioną ziemię przedali i za granicę się wynieśli.

SAXONIA.

Drezno dnia 10 lipca.

Zdrowie Króla Jmci polepsza się.

Dnia 4go obwieszczono u dworn uroczyscie o zaślubieniu przez *J. K. W. Xiążęcia Maksymiliana*, Xiężniczki *Maryi Ludwiki Karoliny Łukieskiej*, narodzonej d. 1 października 1802, siostry Xięcia *Łukieskiego*, i o mianowaniu nowego dworu.

Dnia 3 Jenerał Hrabia *Bismark*, Poseł *Wirtembergski*, przy dworze saskim, przedstawiany był Królowi w *Pilnitz* i został zaproszony na obiad. (*G. B. H.*)

SZWECYA.

Sztokholm dnia 1 lipca.

(z *Journ. de St. Petersb.*)

Kolegium handlowe obwieszcza, że rząd angielski pozwolił wprowadzać żelazo szwedzkie, za opłatą cła 1 f. s. 10 szyl. od beczki, z zastrzeżeniem, że kupcy opłacą przewyżkę, jakaby wypadła podług terazniejszey taryffy, jeżeliby bił, podany teraz w tej rzeczy do parlamentu, nie został przyjętym.

Król otrzymał z *Marsylii* w podarku grobowiec granitowy, który kazał umieścić w muzeum królewskim, a którego hieroglify, pomimo twardości kamienia, są zatarte: z czego wnosić wypada, o głębokiej starożytności tego zabytku.

W skutek żądania stanów, na ostatnim seymie oświadczonego, ażeby rząd użył wszelkich środków w *Lulea-Loppmark*, do otworzenia związkow, między morzem a bogatymi kopalniami *Gellivara* i *Röntivara*, tudzież do wynalezienia miejsca stosownego na założenie kuznic, Król Jmé polecił zajęcie się tem, Panu *Oehrwalla*, gubernatorowi prowincyi *Norrbotten*, majorowi *Hällström* i intendentowi kopalni *Sahla af Forselles*. Wszyscy mierzniocy i urzędnicy kopalni skarbowych otrzymali rozkaz dawania im pomocy, i dostarczenia wiadomości potrzebnych. Rozpoczęli już oni swe czynności i spodziewają się, iż ostatnich dni sierpnia śledzenie swe ukończą.

Nowe dzieła.

Karola Bella Traktat Chirurgiczny o chorobach pęcherza, kanału urynowego, prostaty i kiszki odchodowej; pomnożony krytycznymi notami *Jana Shaw*. Z tablicą. Przełożył na polskie *Tomasz Baraniecki D. M.* Wilno w drukarni *A. Marcinowskiego*. 1825. Dostać można w Redakcyi *Kuryera Litewskiego*. Cena rub. 1 kop. 25.

KRÓLESTWO POLSKIE.
RAPORT RADY STANU
z działań Rządu od czasu ostatniego Seymu.
(Dokończenie.)

WYDZIAŁ SKARBOWY.

IV. DOCHODY ROZMAITE.

I. Opłata Szarwarkowa i Drogowa

W roku 1820 dochód ten nie był jeszcze.

1 8 2 1.

Istotna należność tego dochodu w roku 1821 wynosiła

ła 2,552 458 gr. —

Wpłynęło w ciągu roku 2,253,128 gr. 19

Pozostało do poboru na końcu roku

1821 z tego tylko roku 99,309 gr. 11

1 8 2 2.

Istotna należność do pobrania w roku 1822 wynosiła:

na służbę bieżącą 1822 r. 2,607,792 gr. 9

na służbę lat zeszłych do końca

1821 roku z nowo wykrytymi ze

wszystkich lat poprzedzają-

cych 600 800 gr. 7

3,208,592 — 16

Wpłynęło w ciągu roku 1822:

na służbę bieżącą 1822 r. 2,478,335 — 14

na służbę lat zeszłych do końca

1821 r. 335 741 gr. 18

2,814,077 — 2

Pozostało do poboru na końcu 1822 r.:

na służbę bieżącą 1822 r. 129,456 — 25

na służbę lat zeszłych do końca

1821 r. 265,058 — 19

594,515 — 14

1 8 2 3.

Istotna należność w roku 1823 wynosiła:

na służbę bieżącą 1823 roku 2 528,735 — 2

na służbę lat zeszłych do końca 1822

roku po dopełnionem umorze-

niu 563,139 gr. 18

2,891,874 — 20

Wpłynęło w ciągu roku 1823:

na służbę bieżącą 1823 roku 2,490,607 — 2

na służbę lat zeszłych do końca

1822 roku 85,639 — 21

2 576,246 — 23

Pozostało do poboru na końcu r. 1823:

na służbę bieżącą 1823 r. 38,128 — —

na służbę lat zeszłych do końca

1822 r. 277,499 — 27

315 627 — 27

2. Zwrot awansów na regulację hipotek, zwrot pożyczek na zakładanie fabryk, dochód z praemiów, dochód z Dóbr przez Rząd Austriacki sprzedanych, dochód z Dziennika Praw i zarobku więźni:

W roku 1820 Tytuły tych dochodów nie exystowały.

1 8 2 1.

Istotna należność w roku 1821 do poboru wynosiła

ła 248,555 gr. 24

Wpłynęło w ciągu roku 1821 120,900 — 9

Pozostało zatem do poboru w końcu 1821 r. 127,655 — 15

1 8 2 2.

Istotna należność do poboru wynosiła w r. 1822:

na służbę bieżącą 1822 r. 696 870 — 10

na służbę lat zeszłych do końca 1821

r. z nowo wykrytymi 194,121 — 20

890 992 — —

Wpłynęło w ciągu roku

na służbę bieżącą 1822 r. 324,575 — 24

na służbę lat zeszłych do końca 1821 r. 15,183 — 12

339 759 — 6

Pozostało do poboru w końcu roku 1822:

na służbę bieżącą 1822 r. 732,294 — 16

na służbę lat zeszłych do końca 1821 r. 178 938 — 8

551,232 — 24

1 8 2 3.

Istotna należność wynosiła w roku 1823:

na służbę bieżącą 1823 r. 519,005 — 25

na służbę lat zeszłych do końca 1822

r. po dopełnionem umorzeniu 523,522 — 14

1,042,531 — 7

Wpłynęło w ciągu roku

na służbę bieżącą 1823 r. 198,956 — 4

na służbę lat zeszłych do końca 1822 r. 109 291 — 13

308,247 — 17

Pozostało do poboru na końcu r. 1823:

na służbę bieżącą 1823 r. 320 049 — 19

na służbę lat zeszłych do końca 1822 r. 414 254 — 1

734 283 — 20

3. Dochód z Urzędu spltawów, ze Stada Rządowego, z funduszków i kapitałów Edukacyjnych.

Dochody te wyżej już objaśnione zostały.

b) W Y D A T K I.

Zatwierdzone przez Waszą Cesarko-Królewską Mość Budżeta na rok 1820, 1821, 1822 i 1823, jakim sposobem co do wydatków spełnione zostały, następujący summaryczny i czteroletni objaśnia wykaz.

1 8 2 0.

Istotna należność do wypłaty wynosiła w roku 1820:

na służbę bieżącą 1820 roku 61 557 759 gr. 4

na służbę lat zeszłych do końca 1819 r. 8 124,618 — 24

Łącznie 69,682,377 — 28

Wypłacono w ciągu roku 1820:

na służbę bieżącą 1820 r. 58,150 585 — 25

na służbę lat zeszłych do końca 1819 r. 2 057,151 — 25

Łącznie 60,207,737 — 20

Pozostało do opłacenia na końcu r. 1820:

na służbę bieżącą 1820 r. 3,407,173 — 9

na służbę lat zeszłych do końca 1819 r. 6,067 466 — 29

Łącznie 9,474,640 — 8

1 8 2 1.

Istotna należność do wypłacenia w r. 1821 wynosiła:

na służbę bieżącą 1821 r. 79 485 500 — 3

na służbę lat zeszłych do końca 1820 r.

po sprostowaniu w tym roku dopełnio-

niem 15,426 020 — 29

Łącznie 94,911,521 — 2

Wypłacono w ciągu roku 1821:

na służbę bieżącą 1821 r. 57,907,358 — 6

na służbę lat zeszłych do końca 1820 r. 2 945 276 — 5

Łącznie 60,852 634 — 11

Pozostało do wypłacenia na końcu r. 1821:

na służbę bieżącą 1821 r. 21 578,141 — 27

na służbę lat zeszłych do końca 1820 r. 12,480,744 — 24

Łącznie 34,058,886 — 24

1 8 2 2.

Istotna należność do wypłacenia w r. 1822 wynosiła:

na służbę bieżącą 1822 r. 65 795,590 — 20

na służbę lat zeszłych do końca 1821

r. po dopełnionem umorzeniu 33 190,798 — 18

Łącznie 98,986,389 — 8

Wypłacono w ciągu roku 1822:

na służbę bieżącą 1822 r. 60,630 978 — 3

na służbę lat zeszłych do końca 1821 r. 6,524 122 — 18

Łącznie 67 155 100 — 21

Pozostało do wypłacenia na końcu r. 1822:

na służbę bieżącą 1822 r. 5,164,612 — 17

na służbę lat zeszłych do końca 1821 r. 26 666 676 — 17

Łącznie 51,831,288 — 17

Od zaległości ogólnej wydatkowej potrącając zaległość wydatkową X. Warszawskiego 285,345 — 15

Istotna zatem zaległość wydatkowa

z epoki Królestwa na końcu roku

1822 wynosiła 31,545,943 — 4

1 8 2 3.

Istotna należność do wypłacenia w r. 1823 wynosiła:

na służbę bieżącą 1823 r. 61,881,990 — 27

na służbę lat zeszłych do końca 1822

r. po dopełnionem umorzeniu 26 752 974 — 23

Łącznie 88,634,965 — 20

Wypłacono w ciągu roku 1823:

na służbę bieżącą 1823 r. 58,712 637 — 8

na służbę lat zeszłych do końca 1821 r. 6 619 537 — 6

Łącznie 65,332,224 — 14

Pozostało do wypłacenia na końcu r. 1823:

na służbę bieżącą 1823 r. 3,169,353 — 19

na służbę lat zeszłych do końca 1822 r. 20 133 387 — 17

Łącznie 23,302,741 — 6

Od zaległości ogólnej wydatkowej po-
trącając zaległość wydatkową X.
Warszawskiego 4,988,342 — 23

Istotna zatem zaległość wydatkowa
z epoki Królestwa na końcu roku
1823 wynosiła 18,314,398 — 13

Aby tak znacznie powiększone dochody, tak
rozgałęzione wydatki przyzwolitą kontrolłą upewnić,
zajęła się Władza Skarbowa wydaniem dla Kas prze-
pisów ogólnych rachunkowości, mających w zamia-
rze ujednostajnienia postępowania kassowego, zapro-
wadzenie ścisłej i dokładnej manipulacji i zabezpie-
czenie grosza publicznego. Przepisy te do wykona-
nia podane stopniowo doskonalać się, w miarę usta-
lającej się regularności skuteczność swoją udowodnią.

IZBA OBRACHUNKOWA.

W poprzedzających raportach Rada Stanu zwy-
kła była umieszczać czynności Izby Obrachunkowej.
Magistratura ta od ostatniej swej organizacji,
bez pośrednictwa Rady Stanu, wprost jedynie Wa-
szej Cesarsko-Królewskiej Mości obowiązana jest
zdawać sprawę z osiągniętych przez siebie skutków.

DELEGACYJA ADMINISTRACYJNA.

W przeciągu lat 1820, 1821, 1822 i 1823 odsą-
dziła Delegacya Administracyjna spraw 1136, to jest:
997 dzierżawnych, 122 allewiacyjnych, 5 liwerant-
skich, 3 defraudacyjnych, 5 administracyjnych, a 6
z Kontraktów z Rządem zawartych.

Wzajemne pretensje Skarbu i stron prywatnych,
które Delegacya Administracyjna w przeciągu tych
czterech lat rozpoznawała, wynosiły sumę zł.
pol. 58,853,376 gr. 2

w tej Skarb publiczny likwidował
na rzecz Rządu sumę zł. pol. 21,281,324 — —
a strony prywatne sumy zł. pol. 37,572,052 — 2.

W skutek ostatecznego zawyro-
kowania przysądzoną zoskała Skarbo-
wi publicznemu summa zł. pol. 20,066,092 — 29.
z pretensji przez strony prywatne
podanych przyznała Delegacya Ad-
ministracyjna sumę zł. pol. 16,895,720 — 21.

odesłała bez rozpoznania do likwida-
cyi obcych Mocarstw zł. pol. 6 081,860 — 18.
a uchyliła sumę zł. pol. 14,532,169 — 23.

Po zbilansowaniu wzajemnie przyjętych preten-
sji okazuje się, że strony prywatne winne zapłacić
Skarbowi publicznemu sumę zł. 3,170,372 gr. 8, nie-
które zaś pretensje tak Skarbu jako i stron prywa-
tnych dla lepszego udowodnienia odesłane, lub do dro-
gi spornej Administracyjnej zwrócone zostały.

Rozstrzygnięte w sposób powyższy i bliskie cał-
kowitego ukończenia sprawy obrachunkowe z dzier-
żawcami dóbr Rządowych, dozwołył nakoniec zapo-
wiedzianego rozwiązania Delegacyi Administracyj-
nej, która w zastępstwie Rady Stanu działając nie-
płonne pracy swej okazała skutki.

Postanowienie Namiestnika Waszey Cesarsko-
Królewskiej Mości z dnia 26 listopada 1822 rozwią-
zaną została Delegacya Administracyjna, a Skarb pu-
bliczny znalazł widoczną oszczędność przez zwinię-
cie licznego tej magistratury składu, który prace
swoje znakomitym dla Skarbu rezultatem oznaczył.
Zajmujące dawniejszą Delegacyą Administracyjną
przedmioty zwrócone zostały do Ogólnego Zgroma-
dzenia Rady Stanu, a osoby z grona teyże Rady
przez Namiestnika Waszey Cesarsko-Królewskiej
Mości wyznaczone, wstąpiwszy w atrybucye zwi-
niętej magistratury, trudnią się rozpoznaniem po-
stałych jeszcze spraw obrachunkowych z Dzierżaw-
cami Dóbr Rządowych, rozstrzygnięciem wydarzyć
się mogących przy exekucyi wyroków Delegacyi Ad-
ministracyjnej wątpliwości, oraz zasądzeniem wza-
jemnych pretensji Skarbu i uprzywilejowanych po-
siadaczy Dóbr Rządowych w Województwach po-Ga-
licyjskich, które w skutek Ustawy Seymowej z ro-
ku 1811 i za przyrzeczeniem stosownego posiadaczom
uprzywilejowanym wynagrodzenia, na Skarb odebra-
ne zostały.

Te były w przeciągu upłynionych lat czterech
Rządu Waszey Cesarsko-Królewskiej Mości usiłowa-
nia, aby mógł wydołać włożonym na siebie obowiąz-
kom, i pożądanę postępu Administracyi osiągnąć skut-
ki. (podpisano) *Xiążę Zajączek.*

Pozwolono drukować. Z polecenia JW. Wojennego Litewskiego Gubernatora
Andrzej Bucharski Rzeczywisty Radca Stanu i Kawaler.

w Drukarni Redakcyi.

O G Ł O S Z E N I E.

1. Dobra skarbowe: Starostwo Lidzkie i dzierżawa Miadzusze w gubernii Grodzieńskiej
w powiecie Lidzkim położone i w dwunastoletniej posesyi JW. Jenerał Majora i Kawalera
Hartinga zostające, skutkiem rozporządzenia Departamentu Prowiantkiego wypuszczać się
mają z publicznej licytacji na zaspokojenie skarbowego długu w jednoroczną dzierżawę od
dnia 12 kwietnia następnego 1826 roku. Wszyscy więc życzący wziąć te majątki w arendę,
rączą zgłosić się do Izby Skarbowej Litewsko-Grodzieńskiej z odpowiednimi kaucyami w
terminach: pierwszym 25 stycznia, drugim 3, i trzecim ostatecznym 10 lutego następnego
1826 roku.

TABELLA.

Dóbr skarbowych w gubernii Litewsko-Grodzieńskiej wypuszczających się w jednoroczną dzierżawę od dnia 12 kwietnia 1826 roku.

N.	Nazwiska Dóbr.	Folwarki.		Liczba.		Ilość Ziemi.				Roczna In- trata sre- brem.	
		Folwarki.	Wsie.	Dymów	Dusz pło- ci męzkiej.	Gruntu o- romego i łąk.		Lasu i za- rośli.		Ruble.	Kop.
						Włoki	Morgi	Włoki	Morgi		
<i>W powiecie Lidzkim.</i>											
1.	Starostwo Lidzkie	1	3	21	56	68	28½	—	—	1029	51
2.	Dzierżawa Miadzusze	1	1	3	8	5	7½	—	—	51	63

Radca Kollegialny i Kawaler Antoni Symonolewicz.
Sekretarz Wydziałowy Doliński.
)1(

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

1. Провиантскій Департаментъ Военнаго Министерства объявляетъ, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на поставку провіанта и овса для продовольствія въ будущемъ 1826 году поселенныхъ въ Слободско-Украинской Губерніи полковъ 2 Уланской Дивизіи, Кадровъ 2й Кирасирской Дивизіи, и находящихся въ округѣ того поселенія прочихъ войскъ, Харьковскаго баталіона внутрешней стражи съ жандармскою командою, шамошняго Военно-сиротскаго отдѣленія и нѣкоторыхъ Узднскихъ инвалидныхъ командъ, назначающихся въ Слободско-Украинской Казенной Палатѣ торги въ будущемъ ноябрь мѣсяцъ: первый 3го, второй 6го и третій 10го и на перепоржку 12го, 14го и 16 числа ноября сего года. Количесвожь провіанта и овса и кондиціи, на основаніи которыхъ должна производиться поставка оныхъ, объявлены будуще при торгахъ.

На вышеозначенныя сроки вызывающіяся желающіе къ торгамъ, съ залогамъ, какія опредѣлены Указами 14го Юня 1817го и 19го Юля 1818 годовъ по поставкамъ въ казну вина, а на обезпеченіе задатковъ особо.

Между тѣмъ предварительно Провиантскій Департаментъ обвѣщаетъ, что желающимъ отдано будетъ на волю принять поставку продуктовъ сколько кто можетъ по мѣрѣ его залоговъ; что плашежь денегъ чинимъ будемъ точно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки, и что при приѣмѣ поставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ спрощайшая справедливость, и ошнюдь не будемъ имѣть мѣсна, нѣсколько принесеніи, но и само малѣйшее напрасное промѣдленіе.

Управляющій Отдѣленіемъ Бѣляевъ.
Коллежскій Секретарь Захаровъ.

1. Prowiantski Departament Ministeryum Woyny ogłasza: iż na skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę prowiantu i owsa na żywność w następującym 1826 roku osiedlonych w Słobodzko - Ukrainskiej Gubernii półkow 2giey ułańskiej dywizyi, Kadrow 2giey Kirysyerskiej Dywizyi i znajdujących się w okręgu tego osiedlenia innych woysk; Charkowskiego batalionu wewnętrzney straży z komendą żandarmow, tamecznego wycskowo sierockiego oddziału i niektórych powiatowych komend inwalidow, naznaczają się w Słobodzko - Ukrainskiej Skarbowey Izbie targi w następującym miesiącu nowembrze: pierwszy dnia 3, drugi 6, a trzeci 10, a na przetarg dni 12, 14 i 16 tego miesiąca i roku. Ilość prowiantu i owsa i warunki, na osnowie których, ma się odbywać dostawa onych, objawiona zostanie przy targach.

Na wyżey naznaczone terminy wzywają się życzący do targow z ewikcyami, jakie są ustanowione Ukazami dnia 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, podług dostaw do Skarbu wódki, a osobno na zabezpieczenie, zadatkow.

Nadto uprzednio Departament Prowiantski ogłasza: że życzącym będzie zostawiono do ich woli przyjąć dostawę produktów, ile kto może w miarę swojej ewikcyi; że оплата pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zatrzymania i przewłóki, i że podczas przyjęcia dostawianych produktów, zachowana będzie najściślejsza sprawiedliwość, i zgoła nie będą miały miejsca nie tylko uciążliwość, lecz i najmniejsza daremna zwłoka.

Zarządzający oddziałem Bielajew.
Kollegialny Sekretarz Zacharow.

ОБЪЯВЛЕНИЕ.

1. Провиантскій Департаментъ Военнаго

Министерства объявляетъ, что въ слѣдствіе разрѣшенія Начальства на поставку провіанта для продовольствія въ будущемъ 1826 году поселенныхъ въ Херсонской и Екатеринославской Губерніяхъ войскъ и прочихъ находящихся въ округѣ того поселенія, назначающихся въ Херсонской и Кіевской Казенныхъ Палатахъ торги въ генварь мѣсяцъ будущаго 1826 года: первой 19, второй 22 третій 26 и на перепоржку 27, 29 и 30 числа тогожь генваря.

Количесвожь провіанта и кондиціи, на основаніи которыхъ должна производиться поставка онаго, объявлены будуще при торгахъ.

На вышеозначенные сроки вызывающіяся желающіе съ залогамъ, опредѣленными Указами 14 Юня 1817 и 19 Юля 1818 годовъ по поставкамъ въ казну вина и на обезпеченіе задатковъ особо.

Между тѣмъ предварительно Провиантскій Департаментъ обвѣщаетъ, что желающимъ предоставляемъ на волю, принять поставку въ какомъ количесвѣ, въ какомъ кто самъ пожелаетъ и обезпечитъ извѣстности оной, законными залогамъ; что плашежь денегъ чинимъ будемъ точно въ сроки по условіямъ безъ малѣйшаго задержанія и проволочки; и что при приѣмѣ поставляемыхъ продуктовъ наблюдаема будетъ спрощайшая справедливость и ошнюдь не будемъ имѣть мѣсна нѣсколько принесеніи, но и само малѣйшее напрасное промѣдленіе.

Управляющій Отдѣленіемъ Бѣляевъ.
Коллежскій Секретарь Захаровъ.

1. Prowiantski Departament Ministeryum Woyny ogłasza: iż na skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę prowiantu na żywność w następującym 1826 roku osiedlonych w Chersońskiej i Ekaterynostawskiej Guberniach woysk i innych znajdujących się w okręgu tego osiedlenia, naznaczają się w Chersońskiej i Kijowskiej Skarbowych Izbach targi w miesiącu styczniu następującego 1826 roku: pierwszy dnia 19, drugi 22, trzeci 26, a na przetarg dnia 27, 29 i 30 tegoż miesiąca stycznia.

Ilość prowiantu i warunki, na osnowie których, ma się odbywać dostawa onego, objawiona zostanie przy targach.

Na wyżey naznaczone terminy wzywają się życzący z kaucyami, oznaczonymi Ukazami 14 junii 1817 i 19 julii 1818 roku, podług dostaw do Skarbu wódki, a osobno na zabezpieczenie, zadatkow.

Nadto Departament prowiantski uprzednio ogłasza: że życzącym zostawiono będzie do ich woli przyjąć dostawę w takiej ilości, w jakiej kto sam zechce i zabezpieczy akuratność oney prawem ewikcyami; że оплата pieniędzy nastąpi punktualnie w terminach podług umowy bez najmniejszego zatrzymania i przewłóki, i że podczas przyjęcia dostawianych produktów, zachowana będzie najściślejsza sprawiedliwość i zgoła nie będą miały miejsca nie tylko uciążliwość, lecz i najmniejsza daremna zwłoka. Zarządzający Oddziałem Bielajew.

Kollegialny Sekretarz Zacharow.

Doniesienie o Kosmoramie.

Optikus JPan Lexa, chce przy wyjeździe z tego miasta zostawić wsparcie ubogim, pod opieką Wiślickiego Towarzystwa Dobroczynności zostającym, poświecił ukazanie Kosmoramy w następnym dniu środowy, to jest 22 julii 1825 całkowiec na dochód tego zakładu. Widowisko składające się będzie z sztuk wybornych, jakie się najlepiej Prześwietney dotąd czności podobały i doda się nieukazywany dotąd widok portu Ankony, a Towarzystwo Dobroczynności nie wątpi, iż i tą razą litościwa Publiczność hojną jałmużną wesprze kasę ubogich raczy. Cena od wejścia zostawuje się możności i dobrowolney ofierze widzów.

Wilno dnia 20 lipca r. s. 1825 roku

1. Oświadczenie imieniem WW. Leopolda Paca Pomarnackiego porucznika od kawalerii wojsk Rosyjskich na skutek plenipotencji w roku 1822 junii 22 wydanej et eorundem przed Aktami Grodz. Wilkomir. przyznanej, a w roku 1824 februaryi 15 do Aktu Dziśnieńskiego przeniesionej, w imieniu matki W. Antoneti z Swiatopelkow Mirskich Pomarnackiej Szambel. b. dworu Polsk., Józef Asses. Sądu Główn. Lit. Wileń, 2go Departamentu, Fortunat b. Sędzia Granicz. Gubernii Wileń, Podberescy w imieniu własnym, oraz na skutek plenipotencji w roku 1824 januaryi 28 wydanej, et eorundem przed Aktami Ziem. Brasław. przyznanej, w imieniu braci WW. Zygmunta b. Prezydenta Ziem. Brasław. i Waleryana Rotm. wojsk Ross. i kawalera, Podbereskich na WW. Klaudyusza Sędziego Sądu Główn. Mińskiego i Iwona b. Marszałka Dziśnieńskiego braci rodzonych Swiatopelk Mirskich, czyni się w tém składzie wydarzenia, po zesłanym s. p. Józefie, Kajetanie Kniaziu Swirskim w rzedzie konsukcessorow ogólnych pozostałych funduszow, Oświadczający się sukcesorami stali się i łącznie z konsukcessorami zawiadany fundusz windykując, process z JW. Józefą z Szczytów Swirską Podczaszyną Merec. przewodzili. Jakowy process dokumentem ugodliwym konwencyjnym w roku 1824 februaryi dnia 14, między JW: Swirską, a konsukcessorami zawartym, et eorundem 15 dnia, przed Urzędem Ziem. Ptu Dziśnień. przyznany, w dalszym toku ukończony został, a tém powodem dobra Uzmiony i Peresław w Pucie Dziśnieńskim, a Kłwa w Borysowskim Gubernii Mińskiej (i cały ogólny spadek) do własnictw konsukcessorow powrócone zostały, i one w bezprzeznym władaniu konsukcessorów znajdując się. Obok czego oświadczające się z racyi odległego pomieszkania w Guber. Litewskiej położonego, nie mogąc sami osobiście wyzrzedzonemi dobrami w schedach na się przychodzących urządzić, oraz dalszemi pozostałemi interessami zajmować się z pełną ufnością jako bratu JW. Iwonowi Mirskiemu w roku 1824 februaryi 16 plenipotencyą wydali, i onę w Aktach Dziśnieńskich przyznali. Zańjąc się plenipotencyą w roku 1824 februaryi 16 obzali Iwonowi Mirskiemu w schedach własnych wydaną, cofają i onę w zupełności za nieważną poczytują, i ażby żaden skutkiem tey plenipotencji w układy nie wchodził, i jeśli już one na krzywdę żal. były zdziałane, te zniweczone zostaną, przez niniejsze oświadczenie zastrzegają, z powodu czego dobra w schedach przychodzących na się obeymując, że o powrót intrat, tudzież o dalsze poczynione zawody, a ztąd straty, czynić będą prawem zapowiadają. Roku 1825 miesiąca junii 15 dnia. Leopold Pac Pomarnacki Porucznik od Kawalerii W. R.

W imieniu własnym i braci Fortunat Podbereski b. Sędzia Graniczny Gub. Wileń.

Roku 1825 meca junii 15 dnia. Na Sądach JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ziemskiemu ptu Dziśnieńskim stanawszy osobiście W. Leopold Pomarnacki Porucznik, takowe oświadczenie na instancją swoją i dalszych konsukcessorow do akt podał. Przyjęto i że jest

do xiąg wpisano przy Skarbowey pieczęci poświadcza się. Ignacy Szyryn S. Z. P.

Zygfryd Buynicki Podśódek Z. P. D.

Józef Korsak Z. P. D. Pisarz.

Rejent Donat Truchses Trochlic.

Ze takowe oświadczenie do Gazet Kuryera Litewskiego wolno podać poświadczam Ignacy Szyryn Sędzia Z. P. D.

2. Ukazem Rządu Gubernskiego Littsko Grodzińskiego dnia 1go nowembra 1821 roku datowanym, zalecono Sądowi Ziem. Ptu Słonimskiego zapotrzebować zkąd należy dowodow, i odkryć, na jakiej mianowicie ziemi Skarbowey Ekonomiczney, czy też wiejskiej, a przez zeszłego Hetmana Oginskiego niegdys Possesora Ekonomii Słonim., od osob partykularnych nabytej, zostały przedstawione w mieście Słonimie różne budowle, które po zeyściu tegoż Ogińskiego Sukcessorowie jego, za należne do siebie przez uczynione intromissye ogłosili, i których aktorstwo wedle postanowienia Kommissyi za Naywyższym Rozkazem dla wysiedzenia niedostatkow Ekonomii Słonim. ustanowionej, rozpoznaniem być powinno. Z będącego zaś w Sądzie niniejszym dzieła okazuje się, że Sukcessorami rzeczowego Hetmana Oginskiego są a mianowicie: Kazimierz były Podkanclerzy Litt., Józef były Pisarz Polny Litt., August b. Kasztelan Trocki Platerowie, i z Platerow Kasztelanowa Brzostowska, Barbara z Brzostowskich Brzostowska Starościna Puńska, Michał Starosta Puński, Alexander Kasztelan Mazowiecki, i Xawery Starosta Mściłowski Brzostowscy, Jerzy były Pisarz Polny Litt. i Michał General Laytmant wojsk byłych Polskich Wielhorscy, potomstwo zeszłego Michała Przedzieckiego; Przedziecki, Brzostowska Starościna Minska. Adam Kanclerzyc Litt. i Ireneusz Komandor Maltanski Chreptowiczowie, Helena Xiężna Radziwiłłowa Wojewodzina Wilenska, i Maryanna Tyzenhauzowa Starościna Possolska, u których naywłaściwiej dowodow, na też place i zabudowania szukać należy, lecz gdy z liczby wyrażonych Sukcessorow, niektórzy tylko, mianowicie: Maryanna z Przedzieckich Tyzenhauzowa, Xawery Brzostowski w imieniu własnym i brata swego Alexandra, Konstanty Przedziecki, Senatorowa Wielhorska żona Józefa Wielhorskiego z potomstwem, Karol Przedziecki i Rudolf Tyzenhauz mają umocowanego do tego dzieła plenipotenta, od dalszych zaś, mimo czynione ze strony Rządu Gubernskiego Litt. Grodzien. w tey mierze rozporządzenia i publikacye stanowności dotąd nie oświadczone. Zatem Sąd Ziem. Ptu Słonim. skutkiem Ukazu tegoż Rządu d. 25 junii terażniejszego 1825 r. wydanego, na cel powiadomienia ich niniejszą awizacyą w publiczney Gazecie zamieszczając, wzywa tych wszystkich Sukcessorow od których dotąd żadnego nie uczyniono zgłoszenia się, ażeby w przeciągu trzech miesięcy od dnia dzisiejszego, sami lub przez umocowane prawnie od siebie osoby, wszystkie dowody jakie u siebie na aktorstwo placow i budowlow, niegdys przez zeszłego Hetmana Oginskiego w mieście Słonimie posiadanych znajdować mogą, te razem

z należytem objaśnieniem rzeczy do dzieła w Sądzie niniejszym będącego dostarczyli, gdyż po upłynieniu tego terminu, dzieło takowe bez dalszego już oczekiwania, mocą dopiero wspomnionego Ukazu ostatecznie decydowanem będzie. Prezydent Lipski. Sędzia Przeclawski. Pisarz Łagiewnicki. Regent Nielubowicz.

2. Rada Miejska Wileńska po wysłuchaniu Ukazu z Izby Skarbowej Lit. Wileńskiej w dniu 25 xbra przeszłego 1824 roku za N. 8,308 do siebie wyszłego; którym uzyskiwać z mieszczan w skaskach 1816 roku zapisanych remanenta Skarbowe sposobem rozkładki stosownie do czynionego rozporządzenia przez JW. Ministra Finansow kazano, to jest wnosić do Wileńskiego Pottgo Kaznaczeystwa remanent podatkow Skarbowych co rok połowę zwyczajnego rocznego podatku, lecz kiedy ze sprawki uczynioney okazało się: iż mniejsza liczba mieszczan opłatnych a większa z powodu ubóstwa, nieżyjących, oddanych w rekruty, i niewiadomo gdzie znajdujących się całkiem nieopłatnych, to Rada niniejsza za pośrednictwem Wileńskiej miejskiej Policji chociaż kilkakrotnie Obywateli wzywała na Ratusz dla obmyślenia środków jakimby porządkiem liczący się na mieszczanach remanent Skarbowych podatków mógł być zaspokojony, gdy wszakże toż Obywatelstwo nie przybyło; przeto też Rada w celu wniesienia tak przypadającego na rok idący całkowitego okładu, jak równie i połowę tegoż okładu na remanent do zwyczajnie biorącego się z każdej duszy na rok podatku jakoto: poduszne-go, na reparacyą drog i wodną komunikacyą po rubli assygnacyynych 8 kop. 30, na mocy powyższego Izby Skarbowey Ukazu, którym odpowiedzialność liczących się Skarbowych remanentow za ubyle dusze, stosownie do rozporządzenia JW. Ministra Finansow opartą na ogół mieszczan Wileńskich obecnie znajdujących się została; przez raport prosila JW. Litt. Wileńskiego Cywilnego Gubernatora i Kawalera Horna, ażeby dozwolił jeszcze taką ilość na każdą duszę podwyższyć. Powodem więc czego tenże JW. Cywilny Gubernator utwierdzając powyższą Rady Opinią zaleceniem w dniu 3 praesen. za N. 11,179 teyże Radzie danym, doprowadzić do skutku takową Opinią przedpisał naysrożej, a zatem Rada miejska przez niniejsze ogłoszenie uprasza wszystkich Obywateli mających swe własne na powiatach dobra, majątki i folwarki, tak dziedziczne jako toż zastawne i arendowne possessye, niemniej zajmujących się urządzaniem tychże dóbr, a nakoniec wszystkich szlacht osiadłości rozmaitego gatunku dzierzających, ażeby znajdujących się u nich na mieszkaniu mieszczan Wileńskich nieopłatnych na Ratusz do Rady miejskiej Wileńskiej w czasie nayrychleyszym dla opłaty tak za rok idący 1825, jak równie i remanenta podatkow Skarbowych, wysyłać raczyli, i takowych pod żadnym pretextem u siebie nie utrzymywali. Dat roku 1825 mca julii 9 dnia.

Jan Buksza Prezydent R. M. W.

Sekretarz Rady M. W. Józef Woytkiewicz.

2. Excerpt reprocessu z Protokułu potoczne-go Sądu Ziem. Ptu Rosieńskiego w dacie poniżej wyrażający się zapisanego et eorundem pod urzędową tegoż Sądu pieczęcią stronie potrzebującej wydany.

Roku 1825 miesiąca czerwca 30 dnia. Reproces imieniem WJP. Ezechiela Narkiewicza geometry Ptu Wileńskiego, przeciwko WJP. Ludowice z Narkiewiczów Woyniczowej Chorążynie za-

pisuje się z następnego powodu: zanesione oświadczenie W. Ludowiki z Narkiewiczów Woyniczowej w Grodzie Oszmiańskim wpisane, i do Kurjera Lit. w N. 33 awizowane, w którym wyraża; że folwark Jakow z ośmnastu niegdyś dykami w powiecie Rosieńskim w parafii Srzednickiej leżący, jest dziedziczny oycy żalującej się s. p. Jana Narkiewicza, który folwark zabrał, zagarnął, i sam jeden po śmierci oycy zaposydował brat Ezechiel Narkiewicz, że onego zdezelował, zniszczył, jako więc współniczka i równa sukcesorka, nim prawne dalsze porobi kroki, zastrzeżga aby o ten to folwark Jakow nikt w żadne nieważyl się wchodząc z Ezechielem Narkiewiczem układy i t. d. Czytane takowe oświadczenie zadziwia szczególnie okolice Ptu Rosień., bo przeciw nayoczewistszey i powszechnie w tym powiecie wiadomey prawdzie te jey oświadczenie jest wniesione; na zbiecie więc tak fałszywey i tak dziwnie zaimaynowaney pretensyi, gdy nic nie posłużyło do prywatnego oney przekonania, iż fałszywie i niesprawiedliwie takowy zaniósł proces, zmuszony więc jestem Sądownie przeciw onemu odpowiedzieć następnie: naprzód że nietylko w parafii Srzednickiej, ale w całym powiecie Rosieńskim niebyło nigdy i dotąd jeszcze nie ma folwarku Jakowa, to wszystkie Akta powiatowe przekonac są zdolne każdego; powtóre: że nie folwark, ale wieś Jakow w tymże powiecie Rosieńskim i parafii Srzednickiej położona od roku prawie 1700, aż do pory dekretu exdywizorskiego w Srzedniku roku 1817 ogłoszonego, zawsze należało do Hrabiow Tyszkiewiczow do główney ich majątności Srzednika, po których z mocy wyrażonego dekretu dostała się ta wieś w znaczniejszey części dla W. Klary Wysłouchowej Podkom. Brzeskiej dziś nieżyjącej, a w stopniu której za należność summowną mnie od jey powiną obligiem i assekuracyą od teyże zapewnioną po dekrete w Ziemstwie Rosieńskim z jey successorami w roku 1819 nastalym, i po spełnieniu wszystkich porządkow podług myśli prawa, też samą wieś Jakow czyli schedę exdywizorską objąłem, zaposydowałem i dziś oną dzierzę, a z widoku stosunkow sched dalszych i ekonomiki, szukając moich procentow założyłem w teyże wsi krestencyą i jeszcze planuję miejsce do postawienia folwarcznych budowli. Potrzebie że też sama wieś Jakow nie tylko iż nie była wsią oycy mego Jana Narkiewicza, ale żadne podobieństwo nie jest, aby dowieść iżby jakikolwiek imiennik mój przed wieki oną kiedy posiadał, o tem się przekonac można z różnych od dwuchset i trzechset lat dokumentow. Nakoniec, wiadomo jest doskonale W. Ludowice Woyniczowej siostrze mojej, iż po oycu moim Janie Narkiewiczu majorze artylerji Litewskiej jaki został fundusz ziemny i ruchomy, tem się rozrządziła podług okolicznościow i wreszcie woli swojej matka nasza, a ja prócz pamiętki w papierach mnie doszłych, że w woyskach narodowych lat góro 20 pod bronią służył, i życie w boju na Pradze stracił, nic więczey we względzie fizycznym niewziąłem po nim w pócziźnie, i tak będąc w dzieciennym wieku osierocony, i losowi tylko Opatrzności oddany, dobijałem się przez godziwą pracę kawałka chleba, co nawet przewrotność i intryga ludzka jest niezdolną osłabić rzetelność tey prawdy. Nie tylko zatem z powodu possessyi mojej w Jakowie, ale z żadnego rachunku niebyło nigdy i dotąd nie ma Wielmożna Ludowika Woyniczowa siostra moja do mego funduszu pretensyi. Na co z prawdziwym smutkiem moim odpowiadając, wzajemnie zmuszony jestem zanieść oświadczenie, że z powyżey wyrażonych nayrzetelnieyszych do-

wodzeń, nie tylko iż W. Ludowika Woyniczowa siostra moja nie ma żadnych stosunków do wsi Jakowa i ogólnie do całego mojego funduszu, ale, że za wzięte i zagarnięte do siebie bez najmniejszego podziału ziemną bratem swoim ogólnego majątku, w gotowym groszu, w mnogich i kosztownych sprzętach, po zesłej matce mojej Katarzynie z Obuchowiczów Narkiewiczowej, że tego na funduszach obóyga W.W. Maksymiliana i Ludowiki Woyniczów dochodzić będą, niniejszym remanifestem zapowiadam i to do Akt Ziem. Ptu Rosień. podając, własną ręką niniejszy remanifest podpisuję i do Kuryera Lit. dla trzykrotnej awizacji przesłać postanawiam. Ezechiel Narkiewicz Jeometra Ptu Wileń.

Zgodność z Protokółem potocznym poświadczają: Teodor Juszkiewicz Regent Ziem. Ptu Rosień. Roku 1825 lipca 3 dnia. Takowy Reproses można umieścić w Gazecie Kur. Lit.

Aledaxder Bohdanowicz Sędzia Z. P. R.

2. W Aktach Grodzkich Powiatu Wileńskiego w dniu 15 czerwca teraźniejszego 1825 roku zanieścionem zostało oświadczenie, imieniem Ur. Xiędza Wincentego Martyniana vice Prałata Podkantorego i Wikaryusza Katedry Wileńskiej; Macieja i dwuimiennego Kazimierza Józefa Strażnika skarbowego braci między sobą rodzonych z Walmusów Walmikow, oraz Ur. Józefa Janowicza Woytkiewicza brata przyrodniego w sprawie z JPanem Wincentym Bohdanowiczem b. Adwokatem i Rejentem Ptu Telszewskiego, o pomówienie z starożytnego krzyżackiego szlachectwa pochodzącej rodziny tychże Uur. z Walmusów Walmikow, z tém ostrzeżeniem, że wszelkich kosztów i strat w teyże sprawie poniesionych i ponieść się mających, na majątku obżałgo Bohdanowicza Krykle i Merność przezwanym w Powiecie Szawelskim położonym poszukiwać będą. Takowe ostrzeżenie w imieniu własnym i z mocy plenipotencyi, przy wyciśnieniu herbu mojego pieczęci podpisuję.

X. Wincenty Martynian, z Walmusów Walmik, alias Wilmik Vice Prałat Podkantory i Wikaryusz Katedry Wileńskiej mp.

Roku 1825 julii 15 dnia. Takowe ostrzeżenie Sąd Grodz. Wileń. Radacyi Kuryera Lit. do Gazet umieścić dozwala.

Sędzia Antoni Pomarnacki

Sędzia Karol Koziell.

Stanisław Marcinkiewicz Pisarz.

3. Od Rządu Gubernialnego Litewsko-Grodzińskiego ogłasza się: iż na zaspokojenie straconych przez byłego Kaznaczeja powiatu Nowogrodzkiego, Radcy honorowego Ignacego Kiersnowskiego, dosyć w znacznej ilości skarbowych pieniędzy, naznaczono na sprzedaż z publicznej licytacji, tak danego za niego przez ojca jego w ewikcyi majątku, jako i własnego do niego należącego majątku, jako to: a) majątek Horodziłowka z częścią ziemi z exdywizyi miratyckiej, w powiecie Nowogrodzkim położony, z którego liczy się rocznego dochodu rubli sr. 272 kop. 80; b) Folwark Kuliki albo Nowe Malowidy, w powiecie Słonimskim z 42 dusz, przynoszący rocznego dochodu rubli sr. 312; i c) Część majątku Jagnieszczyc, z exdywizyi Kaznaczejowi Kiersnowskiemu przysądzona, z której liczy się rocznego dochodu rub. sr. 558 kop. 90, mająca dusz 35 płci męskich, w Słonimskim powiecie położona; zatem życzący kupić wspomniane majątki, zechcą przy-

bydź dla targów do Rządu Gubernialnego, na terminy: pierwszy dnia 23, drugi 24 teraźniejszego mca lipca, a trzeci i ostateczny za trzy miesiące od dnia wydrukowania o tem ogłoszenia w Gazecie Kuryera Litewskiego.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz.
Naczelnik Stołu Sobolewski.

3. Od Rządu Gubernialnego Litewsko-Grodzińskiego ogłasza się: iż na zaspokojenie okazanych na byłym Kaznaczeju powiatu Brzeskiego Tomaszu Łazarowiczu, w niedostatku skarbowych summ, na mocy Ukazu Rządzącego Senatu pod d. 26 stycznia r. t. N. 1911 nastęlego, naznaczono na sprzedaż dom do niego należący, w mieście Brześciu na ulicy Kowalskiej pod N. 264 położony, oceniony do 80 rubli 90 kop. sr., a przynoszący rocznego dochodu 30 r.; a zatem życzący kupić takowy dom, zechcą przybydź dla licytacji na terminy: d. 3 i 4 następującego mca augusta, do Ratusza miejskiego Brzeskiego, a ostatni i ostateczny dnia 21 tegoż mca augusta do Rządu Gubernialnego.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz.
Naczelnik Stołu Sobolewski.

3: Od Rządu Gubernialnego Litewsko-Grodzińskiego ogłasza się: iż trzy domy drewniane i kramy, w tutejszej Gubernii, w powiecie Nowogrodzkim w miasteczku Horodyszczu znajdujące się, do żyda Wólfa Wilbiszewicza należące, przynoszące rocznego dochodu rubli assyg. 49, a ocenione do 410 rubli assyg., na uzyskanie Skarbowey uależności, za niedostawiony przez niego podług kontraktu do magazynu Wileńskiego prowiant, postanowiono sprzedać; na jakowy przedmiot naznaczone zostały dla targów terminy: dnia 20 i 21 julii w Ratuszu miasta Nowogródka, a trzeci ostateczny dnia 3 augusta teraźniejszego 1825 r. w Rządzie Gubernialnym; zatem życzący kupić wspomniane domy i kramy zechcą przybydź dla licytacji na terminy naznaczone z odpowiedniami kapitałami. Dnia 11 czerwca 1825.

Sekretarz Tadeusz Afanasowicz.
Naczelnik Stołu Sobolewski.

2. Roku 1825 julii 4 dnia awizacya imieniem Jana Michielieniego sukcessora po Bartłomieju Michielinim w mieście Szawlach zmarłym podaje się do Gazety Kuryera Litewskiego z okoliczności takiej. Po zasłej śmierci brata swojego Bartłomieja Michielieniego, przybyły z kraju Włoskiego oświadczył się dla osiągnięcia pozostałego po nim funduszu, gdy z testamentu i w skutek onego przez opiekę czynionego opisu znajduje, że od rozmaitych osób za kartami i rachunkami należne zawinięcia nie są dotąd uiszczone a tym czasem długi brata przez wierzycieli jego uzyskują się, iżby więc w tym względzie jednoczasowo ułatwić obrachowanie się tak z kredytorami, jako też dłużnikami onego, zaprasza oświadczył się przez niniejszą awizacyą wszystkim, na których pokazana zalega należność z rachunku lub obligowego zawinięcia do miasta powiatowego Szawel, ażeby pod kwit exystującej tu jeszcze opieki oną uiszcili, lub prawne złożyli na usprawiedliwienie swoje dowody, i podobnie wierzyciele komunikowali teyże opiece dla odebrania satysfakcyi z funduszu zesłego swoje pretensye naydalej w przeciągu jednego miesiąca od daty wydrukowania tego w Gazecie, po tym na czasie przymuszonym będzie oświadczył

się formą praw udać się po satysfakcyą do władz Zwierzchnioznych od których tey zależeć będzie dopełnienie. Datt jako wyzey.

Giocani Michelini.

3 Od Litewsko-Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się, i na uzyskanie nagromadzoney przez byłego arendownego dzierżawcę Pomużskiego Starostwa obywatela Witkomirskiego powiatu Piotra Zawadzkiego, skarbowey miedoiмки, w ogóle 4,229 rub. 21 kop. srebr., oddana na sprzedaż z publicznych targow, połowa majątku Bolniki do tego Zawadzkiego należąca, w Witkomierskim powiecie położona, zawierająca w sobie ziemi uprawney, łąk i zarosli 9 włok, poddanych płci męzkiey 10, żeńskiej 10, a wolnych 6 męzkiey a 11 żeńskiej płci dusz; z jakiey połowy majątku wyliczonó rocznego dochodu 222 rub. 35 kop. srebr.; dla odbycia pierwszego targu naznaczono dzień 31 terażń. lipca; a zatém życzący należec do niego i kupić pomienioną połowę majątku Bolniczek, zechcą przybyc do tego Rządu, gdzie okazane im będą i uprzednie warunki. Dnia 8 lipca 1825 roku.

Sowietnik A. Łazarowicz.

Sekretarz i Kawaler Kleyst.

Stoła Naczelnik Kowalenok.

3. Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Samowładnego Całą Rossyą etc. etc. etc.

UUr. Successorom jakiegobądź tytułu z imienia i nazwiska zesłego z tego świata s. p. JW. Generała Majora woysk Rossyyskich i Kawalera Ignacego Wasila syna Skosarzewskiego. Pozew przed Sąd Ziem. Wileń. na kadencyę Trojecką dopiero sądzącą się, lub po niey na następną z instancyi Ur. Stanisława Uszaka Kulikowskiego b. Porucz. woysk pol. w referencyi do dowodow u Sądu złożyć się mających a mianowicie oto: JW. Jenerał Skosarzewski mając dom dziedziczny murowany w mieście Wilnie za Tararską bramą pod N. 667 sytuowany, przy tym różne procedera roku 1806 żał. Dell. mieć staranie tak o domie jako też o interessach prawnych przyporuczył, z uręczeniem naysolenniejszym na piśmie że co tyko żalcy Dell. na jego interessa prawne lub na poprawienie i oczyszczenie domu wyexpensuje, to wszystko podług rejestru sownie wynagrodzonym zostanie, udzielnie za plenipotentowanie roczney pensyi postanowił po rubli sr. 100, a na pewność tego wniosł ewikcyą na dom swój pod powyższym N. oznaczony, na mocy jakowego uręczenia żalcy Dll. z roku 1806 po rok 1810, pomimo naywiększey pracy i staranności z własnego funduszu na potrzeby JW. Jenerała Skosarzewskiego wydał gotowym groszem rubli sr. 130 kop. 92, przy tym nie odebrał pensyi za lat 3 na kazdy rok licząc po r. s. 100, co czyni w ogóle r. s. 430 kop. 92, nieopłaciwszy w naymniejszey części sam JW. Jenerał Skosarzewski zszedł z tego świata, to jest w roku 1809 qbra 12 dnia, o czym JW. Skosarzewska Jenerałowa w teyże samey dacie o śmierci męża żalcego Dell. zawiadomiła, i nadal uprosiła by jey interessami zajmował się, leoz też niebawnie i sama umarła, którzy po sobie żadnego potomstwa nie zostawili, a dom na którym za pretensyą żalcego Dellra ewikcyą opartą została, przez Rząd Gubernski Litewsko-Wileński z publiczney licytacyi wyprzedany,

zaś pieniądze na satysfakcyą pretensorow do Magistratury powszechney opieki postąpiły, W następney kolei żalcy Dellor poszukując swey należności z roku 1811 do daty ninieyszey na podawanie prośb i uzyskiwanie po onych rezolucyow, tłumaczenie tychże prośb na dyalekt Rossyyski, na papier herbowy, i opłacenie poszlin, oraz inne nieprzewidziane potrzeby, górą wydatkował do rubli sr 300, a w ogóle od JW. Jenerałow Skosarzewskich z procentami należy się rubli sr. 1661 kop. 84, przez ostateczną przeto rezolucyą zmuszonym jest żalcy Dellor dochodzić swey należności porządkiem prawa, przeto gdy JW Skosarzewski, i żona jego Amela Karłówna zesšli z tego świata a żalcy Degor zostaje bez żadney satysfakcyi, zatém zmuszony Dellor z powodu niewiadomości gdzie się znajdują i jak się nazywają zesłego Jenerała Skosarzewskiego successorowie, przez gazetę Kurjera Litew. pozwać do Sądu właściwego zaskładając następane prośby: o przysądzenie żalcemu Dellra pod stannością etiam za juramentem ogólney summy rub. sr. 1661 kop. 84, z summy w Magistraturze Wileńskiej powszechney opieki z wyprzedaży domu przez publiczną licytacyą zlokowanej i od debitorów uzyskaney, a successorowie zesłego Jenerała Skosarzewskiego (jeśli są jacy) zająwić się mogący, aby pod żadnym pretextem i pozorem wydania takowey summy z przykazu bronie i tamować nie ważyli się pod karami sprzeciwiństwa zastrzeżenia, wrazie zaś niezajawienia się do sprawy successorów, aby późniey pretensyi do żalcego Dellra nie mieli pod równymi penami zakazania, expens prawnych rubli asygnacyynych 500 dla żalco wskazania, do dowodu i odvodu w całej sprawie deltra przypuszczenia, oraz tego decydowania co czasu sprawy proszonym będzie S. M. Z.

Roku 1825 mca junii 15 dnia. Woźny świadcze, iż tego Pozwu kopią zgodną z ninieyszym oryginałem w sprawie WJP. Stanisława Uszaka Kulikowskiego b. Por. woysk pol. po successorów wszelkiego nazwiska imienia i tytułu w Bogu zesłych Ignacego i Ameli Skosarzewskich Jenerał majorow woysk Rossyyskich, jako w niewiadomości gdzie mieszkają i mają swą lokacyą, do drzwi sądowych przybiłem, a w następnosci do gazety Kur. Lit. dla zaawizowania potrzykrotnie, za wclą samego aktora zamieściwszy, termia stawania na rozprawę przed Sąd Ziem. Wileński na kadencyą juniową dopiero sądzącą się, lub po niey na następną Sto Michałską zawiadomiłem. Mateusz Bolewicz Woźny Ptu Wileńskiego.

Roku 1825 mca czerwca 27 dnia. Przed Aktami Ziem. Ptu Wileń. stawając osobiście woźny w górze wyrażony relacyą podanego pozwu urzędownie zeznał. Przyjąłem Jan Zienkowiez Regent i Kawaler.

R. 1825 mca Junii 30 dnia, tę pozwaną cytacyą, wolno jest w gazecie Kur. Lit. umieścić, poświadczają Ziem. Ptu Wileń. Pisarz i Kawaler Józef Olszański.

Wyjeżdżający.

Wyjeżdża za Granicę przez Królestwo Pruskie i Saxonią do miast Linska, Morduch Szlomo-wicz Maizel, z Noch mem Leyzerowiczem Poborcem dla poszukiwania długow należnych od różnych tamiecznych kupców z terminem na miesiąc sześć.